

fortsætte under Forholdene, som de er. Med Rette eller med Urette er Landmandsbanken jo blevet noget af et Urocenter i dansk Erhvervsliv, og Nationalbanken vil for at faa Ro om hele dette Forhold og for at faa dette Urocenter fjernet være med til at bringe Ofre for at faa dette Forhold ordnet til Gavn for dansk Erhvervsliv. Jeg tror, det er det Hovedsynspunkt, der lægges til Grund fra Nationalbankens Side.

Det ærede Medlem Hr. Stauning mente, at Banken maatte have Lov til at fortsætte i Ro. Det vil med andre Ord sige, at Staten skulde betale Underskuddet paa de 130 Mill. Kr., og saa skulde Banken fortsætte sin Virksomhed som hidtil med Statsgaranti. Det er højst ejendommeligt, at man kan ønske en Fortsættelse paa den Maade. Her staar vi i Rigsdagen ved Behandlingen af Finansloven og de enkelte Bevillinger og diskuterer Bevillinger paa 5 000, 10 000 og 50 000 Kr., ja, undertiden meget mindre Beløb, i lange Baner, og saa ønsker man opretholdt et Forhold, hvorigennem en Bankledelse kan forpligte Staten for Hundrede Tusinder, ja, Millioner af Kroner, uden at vi praktisk talt har nogen Indflydelse paa det. At det skulde være godt at fortsætte paa den Maade kan jeg for mit Vedkommende i hvert Tilfælde ikke anerkende.

Jeg har med disse Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Stauning ogsaa besvaret adskilligt af, hvad der er fremført af det ærede Medlem Hr. Pitzner. Det ærede Medlem Hr. Pitzner — og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauning — var inde paa at omtale Embedsmandsudvalgets Stilling. Under Behandlingen af det Forslag, som var fremme i 1926, blev der — jeg var ikke Medlem af det paagældende Udvalg, men jeg har set det i Betænkningen — forhandlet med den daværende Minister om, hvorledes han vilde føre Indseende med Bankens Forhold, og Ministeren nedsatte saa i 1926 det saakaldte Embedsmandsudvalg til at føre Indseende med Bankens Forhold og til at tilvejebringe Grundlag for videre Overvejelser med Hensyn til en Nyordning.

Dette Udvalg sad, da jeg overtog Handelsministeriet, og det er min Opfattelse, at det har udført et meget betydningsfuldt Arbejde med Hensyn til Undersøgelse af Bankens Forhold, et Arbejde, som vil være af overmaade stor Værdi under de fortsatte Overvejelser. Jeg ser egentlig ikke, at dette Udvalgs Forhold paa noget Punkt berøres af det, som jeg her har foreslaet. De to

Personer, som skulde arbejde med Forholdet i Fremtiden: een Repræsentant for Staten og een Repræsentant — om jeg maa have Lov til at sige saaledes — for den fremtidige Aktiekapital i den nye Bank, har ikke noget med Embedsmandsudvalget at gøre. Det er i hvert Fald Tanken, at Embedsmandsudvalget vedblivende skal fortsætte og føre Indseende med Bankens Forhold, medens Embedsmandsudvalgets Opgave med Hensyn til at tilvejebringe Grundlag for videre Overvejelser angaaende en Nyordning er afsluttet, idet den Redegørelse og det skitse-mæssige Udkast, som det har fremsat overfor mig, har været Udgangspunktet for de Forhandlinger, som fra Regeringens Side er ført med Nationalbanken i den sidste Maanedes Tid om disse Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Zahle mente ikke, at Rigsdagen vandt meget ved at vedtage § 2. Jeg tror, at der vil vindes ganske overordentlig meget ved, at disse Hovedlinier for det fremtidige Arbejde bliver fastlagt, saa at man under de Forhandlinger, som fremtidig skal føres for at naa til en endelig Ordning med de private Banker, Hovedstadsbankerne og Erhvervslivet, paa Forhaand ved, at Rigsdagen har sagt, at efter disse Hovedlinier skal Arbejdet lægges til Rette; saa vil det blive langt lettere at komme til Vejs. Ende med Arbejdet, end hvis det hele hviler paa det løse.

Det ærede Medlem Hr. Zahle var bange for, at Ministeren gav sin Myndighed fra sig til disse to Personer. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem behøver at være ængstelig for, i hvert Tilfælde ikke efter, at jeg har udtalt mig saaledes, som jeg har gjort her. Den ene af disse to Mænd sidder netop som Statens Repræsentant i dette Forhold og maa selvfølgelig under disse Forhandlinger holde sig i den nøjeste Kontakt med Ministeren.

Endelig kom det ærede Medlem ind paa at omtale § 4. Med Hensyn til § 4 syntes der jo dog at være nogen Stemning baade fra konservativ og radikal Side for at give Ministeriet den Bemyndigelse, som søges; thi naar man ikke kan faa en endelig Ordning nu, er det en Nødvendighed, at man er sikker paa, at der, indtil den endelige Ordning træffes, kan skaffes Banken de tilstrækkelige likvide Midler, hvis den kommer til at mangle saadanne.

Nu er det jo ganske rigtigt som af det ærede Medlem Hr. Zahle omtalt, at Banker ikke blot har Gæld til Nationalbanken, men ogsaa har forskellige Banklaan i Udlandet. Det forekommer mig ganske naturligt, at det maa være saaledes. Naar Banken arbej